

Eyvind Vesselbo, samme dag lancerer, og som ministeren tilsyneladende bakker op?

Vi synes, der er brug for at få afklaret, hvad det er, ministeren har af tanker for de danske skove. Indtil nu er det i hvert fald meget beskæmmende, hvad der er kommet frem. Jeg kan bare slutte med et citat fra miljøministeren, som siger:

»Vi skal ikke have en så firkantet holdning til, hvad der er skov. Kommunerne skal således have tilladelse til at anlægge boliger inde i skovene.«

Jeg synes, det er skræmmende perspektiver, vi har for den danske natur- og miljøpolitik, hvis miljøministeren ser det som sin fremmeste opgave at få bygget så mange parcelhuse som muligt inde i skovene. Så kan vi samtidig sælge statens skove, og så skal det nok gå rigtig godt for dansk natur og miljø.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):
Allerførst tak for muligheden for, at man kan komme til at diskutere lidt skovpolitik. Jeg synes sådan set ligesom hovedspørgeren, fru Pernille Blach Hansen, at det er en god idé at have den vinkel i sit liv, at man vil prøve på at søge viden, at man vil prøve at søge erfaring, at man vil prøve at søge muligheder for at diskutere synspunkter, for den sags skyld også skovpolitik.

Det, man måske kan være lidt overrasket over med hensyn til de mennesker, der når at skrive hele historien for sig selv, er jo – hvis det lige var det spørgsmål, vi kunne komme til at snakke om i den debat, vi skal have nu – at det præcis er den debat, vi havde ved et samråd den 20. februar, hvor man fik oversendt hele talesedlen, fordi man jo selvfølgelig bad om det, og deri kan man nøjagtig læse, hvad man lige har spurgt om.

Det er jo sådan set lidt trist, at man ikke har læst det. Jeg tror ikke på muligheden for, at der er begået en fejl her. Det er mere det, at nu havde man jo pisket en eller anden stemning op, så faldt stemningen godt nok ned. Der er jo faktisk ingen, der rigtig skriver om den. Og på en eller anden måde er Socialdemokratiet måske gået helt død, for hvad skal de finde på af projekter? De kan jo ikke rigtig finde ud af, hvad de skal komme med forslag om på det ene og det andet område. Så tænkte de: Vi kan tage en af de gamle historier, den har godt nok været død længe, men alle ved, hvad den drejede sig om. Kunne

vi ikke puste lidt liv i den og så – måske – få en stor debat? Ja.

Man kan godt undre sig lidt, men jeg synes, det er fint, at vi kommer til at diskutere skove, fordi jeg holder jo selv så meget af dem. Men jeg kan være lidt overrasket over, at det lige skal være med det udgangspunkt. Så derfor: Jeg vil tillade mig over for forespørgerne at sige, at jeg ser frem til gennem den her debat at få lejlighed til yderligere at belyse en række skovpolitiske emner.

Jeg synes, det er for ærgerligt, hvis vi, når vi i dag skal diskutere skove, så ikke virkelig skal diskutere det, det handler om: Fremtiden, det nationale skovprogram, det, vi skal have med til topmødet i Johannesburg, men skal sidde og fedte lidt rundt med nogle gamle synspunkter, som for længe siden har tabt deres aktuelle værdi. Ingen skriver om dem mere, alle er klar over dem, ja, måske ikke lige fru Pernille Blach Hansen, men ellers resten.

Jeg håber samtidig, at debatten kan varme op til den noget bredere drøftelse, vi om kort tid skal have om det nationale skovprogram i Miljø- og Planlægningsudvalget. Programmet har været i offentlig høring frem til den 19. april, og jeg vil nu snarest fremsende en endelig version til Miljø- og Planlægningsudvalget.

Desværre er det på en noget dyster baggrund, at debatten skal foregå. Skovbrugserhvervet er netop nu i den dårligste økonomiske situation længe. I de sidste 20-30 år har indtægterne været vigende, især hvad nåletræer angår. Nåletræspriserne er nu historisk lave, og priserne for løvtræet falder markant.

Vi har allerede drøftet byggeri i skove og salg af statsskove i udvalget, og jeg vil gerne henvise til den redegørelse, jeg gav ved den lejlighed. Ved samme lejlighed henviste jeg samtidig til det nationale skovprogram, som stod lige for at skulle sendes i høring.

Skovprogrammet følger op på den skovpolitiske betænkning fra 1986, »Strategi for bæredygtig skovdrift« fra 1994 og de nye skovlove fra henholdsvis 1989 og 1996. Her var der jo bred politisk enighed om de langsigtede skovpolitiske målsætninger.

Skovprogrammet er Danmarks opfølgning efter Riokonferencen på de internationale anbefalinger om skov fra FN's mellemstatslige skovpanel og er derfor en del af Danmarks bidrag til verdenstopmødet i Johannesburg.